

BEŻĄDNY (1) *ai*

A sg n beżąd(n)e.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Nie żądny, nie chciwy, nie pragnący [czego]: Trzykroć łączęśliwy/ który ciebie Pánie Zna spraw
fwych końcem/ y ma zákochánie Wízego beżądne [!] tylko w twej wieczności/ Dołkonáłości.
SzarzRyt B4v.

KN